

Sorge-Sång

om hädangangne högtfälige Hans Majestäts,
vår Allernådigste Kejsare och Storfurste
Alexander II:dres död den 13 Mars
1881.

Författad

af

G. W. G—n.

Pris: 15 penni.

Be nighiswarens förlag.

Embossed text or decorative elements in the center of the page.

Sorge-Sång

om Hans Majestät Kejsaren Alexander II:des död.

Sjunges som: "I Strohlburg der bodde en adelsman så rit", o. s. w.

1. Dödslockorna ringa, och ljuda basunerna,
Af sorg förtryckes folket millioner till antal;
Så hosvet som de högsta af ångslan omböjde,
Rike och fattiges hyddor med sorg ju uppfylde.

2. Klarligen dagen lyfte Mars den trettonde,
Klockorna herrligt ringde och folk församlade
Att höra ordet Herrans i templen helige,
Bedjande der om nåden, erkännande synderne.

3. Om qvällen anlände budskap ju till vårt
fosterland,
Som storan sorg så väckte hos folket wid des
strand,
Af mäktigaste i riket nu stödjän bortrycken,
Och af millioner folkslag stor fröjd ju förlupen.

4. Waktparaden beögnad af Kejsaren nu war,
Och inspekteringen avslutad ju för denna dag;
Palatset Majestätet då äfvenså besökt
Katarina Michailownas, Storfurstinna till des
börd.

Åbo,

G. W. Wiltén & Co:s boktryckeri,

1881.

5. Sedan Kejsaren nu åkte åt hofwet i egen wagn,
Då med sprängbomber hemsta mördarene stod i swang,
Under Hans Höghets wagn den första af bomberne lastades,
Deraf den söndersprängdes, blef mången sårader.

6. Mördaren blef nu gripen och många medlemmar,
Dem man har kommit på spåren först efter händelsen;
Men att dem nu omnämna förtjenar icke här,
Eidningspalterna långa derom utredt ju wäl.

7. Kejsaren ostadder af wagnen än uppsteg,
Och såsom ömmast gifwet Hans hjälp meddelad blef.
Men ännu bomben andra mördarene slungade,
Och inwid Kejsarens fötter den exploderade.

8. Här af till marken föllo, hwem woro nära det,
Och Hans Majestät erhöll stadliga sår man ser;
Då röken war förswunnen, så sågs hwad hemstaste,
I blod låg uppå marken Kejsaren Högaste.

9. Hans Majestät den Höge skyndsamt led-
sagades
Uti sina sår de swära till Winterpalatset.
Krossade nu så woro fötterne begge de,
Och på andra ställen af lekamen sår äfwen stad-
lige.

10. Väkarene gifwo den hjälp, som de förmå,
Uti stor sorg närworo de Högsta, som kringom stå.
Men war den Högstes wilje Konung af ärone,
Att måtte plågorna slutas för Kejsaren mildaste.

11. Väkarene förklara: deras hjälp ej båta mer,
Tillståndet hopplöst wara för Kejsaren, hwad
man ser;
Han Herrans Rattward Högwärde jemwäl be-
gagnade,
Englatne nu till himlen Hans lif anammade.

12. Att folket genast tecken från palatset med-
deltes,
På stång af halfwa längden flaggan den upp-
ställdes:
Att stolta nu regenten Kejsaren mildaste
Skyddare för millioner lifwet förwerlade.

13. Kejsaren så Rådigste och mild af sin natur,
Han Alexander andre ej finnes mer i lif,
Genom martyrdöden hårda han trädde till ärone;
O! Herre hjälp oss alla, som äro eftersörjare.

14. Bitter sorg åt alla och del för wärnlöse
Råder ibland de högsta allt till de ringaste;
Så lifwets lag förwerlar, så stjelper dödenom,
På Herrans tillbud strider arbetaren till graf-
wenom.

15. Han war fader kär för millioners milli-
oner,
Och lifwet sitt uppoffrade för folkets wäl och we,
Han trälarne förlöste, deß kedjor lättade,
Uti honom många folkslag erhållit hugswalelse.

16. Af sorg förtryckes hjertan, ingen fröjd
 uti någons bröst,
 Tårarne fukta pennan från ansigte wätande,
 Men är dock Nådesolen Han Jesus wår Herre,
 Som en gång wunnit döden, Han ware wår
 tröstare.

17. Nu Alexander andre det namn så ljuslige
 Nedsänkt i folkets hjertan ewärdigt i Finland,
 Wälgerningar mångahanda nog derom besanna,
 Att war ju han en fader, älskwärd för underså-
 tarne.

18. Wid gränsen af grafwen nu är folkets
 salnelse,
 Och afstedets benägne miljoners wälsignelse;
 Honom gaf ju Herren, och Herren tog ju bort,
 Tack ware därför Herran man säga får ju blott.

Andra.

Böne-Sång.

Sjunges som: "Jag sitter källa wid din rand", o. s. w.

1. O! Konung du i höjdene
 Som allt är styrande,
 Jord, himmel stå dig i händerne,
 Med kraft du befaller de.

2. Wi barn så swaga och böja här
 Inför dig uppå knä,
 Du hör wår bön, dock den ringa är
 Och och det sanna lär.

3. Nu äro wi så anträngde,
 Af sorg och ångest ju!
 Du och dock åter trösten ge
 Med ordets kraft förth.

4. War, o fader, Högsta nu
 Dina barns beskyddare!

Trösta ett sorgfullt hjerta du
All dig det suckande.

5. De ilstne inför dig med stam
Du låt ej undergå!
Till intet gör det enda allt
Som sådant kan förmå.

6. En fred och samsa sista må,
Mellan folkstägterne,
Och riket istån farer så
Wake dig hand mildaste.

7. Uana fred du väran Storfurste
Att folket störa väl!
Att alla henslemännerne
Din nåd bete, du här.

8. Denna hydda förgånglig är,
Afweta wi alle,
Wårt hem lopp uti himlen der,
Ack! dit wi sträfva gade!

9. De salige der svingande
Loffång åt Herranom,
Konungar och Helige Furstar,
I äranom fröjdas de.

10. O! Jesus, fridens Furste du,
Till glädje innerligen
Låt oss så komma, då wi dö,
Hos dig i himmelen.